A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2025. október 9.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 1215/2012/EU rendelet – A 7. cikk 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdése – Szerződéssel kapcsolatos ügyekben fennálló különös joghatóság – A joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása – Fogyasztó és vállalkozó között létrejött légi fuvarozási szerződés – Az utasnak a légi járat késéséből eredő kártérítési követelése – E követelés adósságbeszedő társaságra való engedményezése – Az engedményes által a légi fuvarozóval szemben a légi jármű indulási helye szerinti bíróság előtt indított kártérítési kereset – A vitatott kötelezettség teljesítésének helye – A tagállam területén az a hely, ahol a fuvarozási szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani”

A C-551/24. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Okręgowy w Krakowie (krakkói regionális bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2024. augusztus 14-én érkezett, 2024. augusztus 1-jei határozatával terjesztett elő

a **Deutsche Lufthansa AG**

és

az **AirHelp Germany GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: O. Spineanu-Matei tanácselnök (előadó), S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Deutsche Lufthansa AG képviseletében M. Korcz radca prawny,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– az AirHelp Germany GmbH képviseletében P. P. Gad és K. Żbikowska adwokaci,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében J. Hottiaux és S. Noë, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 7. cikke 1. pontja b) alpontja második franciabekezdésének és 5. pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a németországi székhelyű Deutsche Lufthansa AG (a továbbiakban: Lufthansa) és AirHelp Germany GmbH (a továbbiakban: AirHelp) között, egy olyan összeg megfizetése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyet az utóbbi, egy utas járatkésés miatti kártérítési követelésének engedményeseként fellépő társaság nyújtott be az előbbi társasággal szemben egy lengyel bíróság előtt.

Jogi háttér

3 Az 1215/2012 rendelet (15) és (16) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(15) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg. A joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a jogvita tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő kapcsoló tényezőt kíván meg. A jogi személyek székhelyét a közös szabályok átláthatóságának fokozása és a joghatósági okok összeütközése elkerülése végett önállóan kell meghatározni.

(16) Az alperes lakóhelyén vagy székhelyén kívül a bíróság és a per közötti szoros kapcsolaton alapuló vagylagos joghatósági okokat is meg kell állapítani az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása érdekében. A szoros kapcsolat megléte jogbiztonságot nyújt, és elkerüli azt, hogy az alperes ellen egy olyan tagállam bíróságán indíthassanak eljárást, amelyre észszerűen nem számíthatott. Ez különösen fontos a magánélet és a személyiségi jogok – többek között a jó hírnév – megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokkal kapcsolatos jogviták tekintetében.”

4 E rendelet „Joghatóság” című II. fejezete tartalmazza többek között az „Általános rendelkezések” című 1. szakaszt és a „Különös joghatóság” című 2. szakaszt. Az említett rendelet ezen 1. szakaszában található 4. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„E rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető.”

5 Ugyanezen rendelet 5. cikkének (1) bekezdése, amely ugyancsak az említett 1. szakaszban található, a következőket írja elő:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállam bíróságai előtt kizárólag e fejezet 2–7. szakaszában megállapított rendelkezések alapján perelhető”.

6 Az 1215/2012 rendelet II. fejezetének 2. szakaszában szereplő 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy más tagállamban az alábbiak szerint perelhető:

1. a) ha az eljárás tárgya egy szerződés, akkor a vitatott kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság előtt;
   b) e rendelkezés értelmében, eltérő megállapodás hiányában a vitatott kötelezettség teljesítésének helye:

   – ingó dolog értékesítése esetén a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés alapján az adott dolgot leszállították, vagy le kellett volna szállítani,

   – szolgáltatás nyújtása esetén a tagállam területén az a hely, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani;
   c) amennyiben a b) pont nem alkalmazható, az a) pontot kell alkalmazni;”

[…]

5. fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvita tekintetében a fióktelep, képviselet vagy más telephely helyének bírósága előtt;

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra irányuló kérdés

7 A Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy 2023. április 4-én az AirHelp keresetet indított a Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (krakkói kerületi bíróság – Krowodrza, Lengyelország) előtt a Lufthansával szemben, az e légitársaság által üzemeltetett, Krakkóból induló járat késése miatt az utasnak járó, 250 euró törvényes kamatokkal növelt összegének megfelelő mértékű kártalanítás megfizetésére való kötelezése iránt.

8 A Lufthansa ellentmondással élt az e bíróság által kibocsátott fizetési meghagyással szemben, és e bíróság joghatóságának hiányára alapított kifogást terjesztett elő.

9 2023. december 5-i végzésével e bíróság elutasította a joghatóság hiányára alapított kifogást, valamint az ellentmondást.

10 A Lufthansa e végzéssel szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Okręgowy w Krakowiéhez (krakkói regionális bíróság, Lengyelország). Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Lufthansa arra hivatkozott, hogy a Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (krakkói kerületi bíróság – Krowodrza) nem alapíthatja a kártérítési kereset elbírálására vonatkozó joghatóságát sem az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdésére, sem 7. cikkének 5. pontjára, mivel az alapeljárásban részt vevő felek között nem jött létre fuvarozási szerződés. Az AirHelp követelése egy utassal kötött engedményezési szerződésből ered, és kizárólag az utas kötött fuvarozási szerződést a Lufthansával.

11 A Lufthansa szerint kizárólag a német bíróságok rendelkeznek joghatósággal az ilyen kereset elbírálására a rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt általános joghatósági szabálynak megfelelően.

12 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az eljárás bármely szakaszában hivatalból is vizsgálnia kell a joghatóságának kérdését.

13 Ezért e bíróság arra keresi a választ, hogy alkalmazható-e az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdése és 5. pontja a légifuvarozási szerződésből eredő, a szerződésben részes fogyasztó általi engedményezést követően egy követelésbehajtással foglalkozó társaságra átruházott követelés behajtására vonatkozó jogvita elbírálására joghatósággal rendelkező bíróság meghatározására.

14 Az említett bíróság kifejti, hogy a lengyel bíróságok gyakorlata e rendelkezések értelmezésére vonatkozóan kétféle megközelítést mutat. Az ítélkezési gyakorlat egy része úgy véli, hogy függetlenül az engedményezési szerződés lengyel jogban való megítélésétől az említett rendelkezések lehetővé teszik a lengyel bíróságok ilyen jogvita elbírálására vonatkozó joghatóságának megalapozását. Az ítélkezési gyakorlat másik része az ilyen szerződés lengyel jog szerinti sajátosságaira támaszkodik annak megállapításához, hogy ugyanezen rendelkezések kizárják a lengyel bíróságok joghatóságát.

15 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a lengyel bíróságok joghatósága mellett szóló ítélkezési gyakorlatban a hangsúly a szerződés és az eljáró bíróság közötti szoros kapcsolaton van. E bíróságok joghatósága ezért nem a jogvitában részt vevő felek jogállásával kapcsolatos szubjektív megfontolásokon, hanem a jogvita tárgyán alapul, azaz a szolgáltatás nyújtására irányuló szerződésen alapuló, illetve egy fióktelep, képviselet vagy más telephely működésével kapcsolatos követelésen.

16 E bíróság azt is pontosítja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a légi fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelés behajtása érdekében a felperes vagy az 1215/2012 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint az alperes lakóhelye szerinti bíróság előtt, vagy pedig az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése szerint azon hely szerinti bíróság előtt indíthat eljárást, ahol a szolgáltatásokat nyújtották, vagy kellett volna nyújtani, azaz az érintett légi járat indulási vagy érkezési helye szerinti bíróság előtt. Amennyiben az említett rendelet II. fejezetének 2. szakaszában – amelybe ugyanezen rendelet 7. cikke 1. pontja

b) alpontjának második franciabekezdése és 7. cikke 5. pontja is tartozik – előírt különös joghatósági szabályok alkalmazási feltételei teljesülnek, e rendelkezéseket akkor is alkalmazni kell, ha vállalkozók közötti jogvitákról van szó.

17 Mindazonáltal az említett bíróság úgy véli, hogy ezt a fenntartást értelmezni kell, és e tekintetben megjegyzi, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 1. pontja értelmében a szerződéssel kapcsolatos jogviták elbírálására a kereset alapjául szolgáló kötelezettség teljesítésének helye szerinti bíróság rendelkezik joghatósággal. Követelés engedményezése esetén azonban az a kérdés merül fel, hogy a jogvita az engedményezési szerződésből vagy a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésből – a jelen esetben légi fuvarozási szerződésből – eredő követelés behajtására vonatkozik-e.

18 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a nemzeti jog szerint a jogosult a kötelezett beleegyezése nélkül engedményezheti követelését harmadik személyre, kivéve ha ez törvénnyel, szerződéses kikötéssel vagy a kötelem természetével ellentétes. Az ilyen engedményezés tárgya a hitelező azon alanyi joga, hogy az adóstól a kötelezettségének teljesítését követelje, ami nem foglalja magában a hitelező eljárási jogait, különösen a joghatóság hiányára, elévülésre vagy beszámításra vonatkozó kifogások előterjesztésének lehetőségét, kivéve ha az engedményezési szerződés így rendelkezik.

19 E bíróság pontosítja, hogy az alapügyben érintett engedményezési szerződésből az következik, hogy az AirHelp csak az engedményező kártérítési kötelezettségének érvényesítésére szerzett kereshetőségi jogot. Következésképpen nem állapítható meg, hogy e szerződés értelmében az AirHelp megszerezte a légi fuvarozási szerződésből eredő valamennyi jogot, köztük az engedményezőt mint fogyasztót megillető eljárási jogokat is.

20 Ezért azzal lehet érvelni, hogy a légi fuvarozási szerződésből eredő követelést megszerző vállalkozó a légi fuvarozóval szemben indított kártalanítás iránti keresetének alapjaként nem hivatkozhat érvényesen kizárólag az engedményező és a légi fuvarozó közötti fuvarozási szerződésre, mivel e kereset alapját az az engedményezési szerződés képezi, amelyből kereshetőségi joga származik. Mivel az engedményes nem szerződő fele a légi fuvarozási szerződésnek, a szerződéses jogviszony az engedményezőt és az engedményest köti, nem pedig az engedményest és a légi fuvarozási szerződésből eredő követelés rendezésére köteles légi fuvarozót.

21 Ebben az esetben az AirHelp nem hivatkozhat a légi fuvarozási szerződéssel kapcsolatos joghatóságra vonatkozó ítélkezési gyakorlatra az 1215/2012 rendeletnek a 2009. július 9-i Rehder ítéletben (C-204/08, EU:C:2009:439) értelmezett 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdése alapján, mivel az alapeljárás feleit nem köti fuvarozási szerződés.

22 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, különösen a 2021. május 20-i CNP ítéletből (C-913/19, EU:C:2021:399) és a 2021. október 21-i T. B. és D. (Joghatóság biztosítási ügyekben) ítéletből (C-393/20, EU:C:2021:871) kitűnik, hogy a 2015/2012 rendelet 7. cikkére hivatkozhat az a jogalany, amely üzletszerű tevékenysége keretében szerzett követelést a gyengébb féltől. Ezen ítélkezési gyakorlat fényében tehát megállapítható, hogy a lengyel bíróságok joghatósággal rendelkeznek abban az esetben, ha a fogyasztónak a légifuvarozási szerződésből eredő, vállalkozó által megszerzett követeléseit keresettel érvényesítik.

23 E körülmények között a Sąd Okręgowy w Krakowie (krakkói regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [1215/2012] rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdéséből és 7. cikkének 5. pontjából eredő lengyel nemzeti joghatóság alá tartoznak-e a Lengyel Köztársaságon kívül letelepedett vállalkozó által fogyasztóval kötött olyan engedményezési szerződés alapján megszerzett követelés érvényesítésével kapcsolatos ügyek, amellyel a fogyasztót egy másik, szintén másik uniós államban letelepedett vállalkozóval szemben megillető követelést ruháznak át?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az 1215/2012 rendelet 7. cikke (5) bekezdésének értelmezésére vonatkozó kérdés elfogadhatóságáról

24 A Lufthansa elfogadhatatlansági kifogást emelt az előterjesztett kérdés azon részével szemben, amely az 1215/2012 rendelet 7. cikke 5. pontjának értelmezésére vonatkozik, tekintettel a kérdés hipotetikus jellegére, mivel az alapeljárásban nem állították, hogy lengyelországi telephelye bármilyen módon részt vett volna az AirHelp által érvényesített követelés alapjául szolgáló fuvarozási szerződés megkötésében.

25 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az uniós jognak a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos értelmezése megköveteli, hogy e bíróság meghatározza az általa feltett kérdések ténybeli és jogszabályi hátterét, vagy legalábbis kifejtse azokat a ténybeli körülményeket, amelyeken e kérdések alapulnak. E bíróságnak ezenkívül pontosan meg kell jelölnie azokat az indokokat, amelyek miatt az uniós jog értelmezésével kapcsolatban kérdések merültek fel benne, és amelyek miatt szükségesnek vélte előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszteni a Bíróság elé (lásd: 1993. január 26-i Telemarsicabruzzo és társai ítélet, C-320/90–C-322/90, EU:C:1993:26, 6. pont; 2009. szeptember 8-i Liga Portuguesa de Futebol Profissional és Bwin International ítélet, C-42/07, EU:C:2009:519, 40. pont; 2024. július 29-i LivaNova ítélet, C-713/22, EU:C:2024:642, 54. pont).

26 Amint az az eljárási szabályzat 94. cikkének a) és c) pontjában is szerepel, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek tartalmaznia kell többek között a releváns tények rövid ismertetését, vagy legalább a kérdések alapját képező tények ismertetését, valamint azon okok ismertetését, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet e bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít.

27 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 5. pontja a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitákat illetően különös joghatósági szabályt állapít meg a fióktelep, képviselet vagy más telephely helyének bírósága javára.

28 Meg kell jegyezni, hogy annak ellenére, hogy a nemzeti bíróság mind az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásában, mind a Bíróság elé terjesztett kérdésben hivatkozik a 7. cikk (5) bekezdésére, nem említ egyetlen olyan ténybeli adatot sem, amely a Lufthansa lengyelországi fióktelepének, képviseletének vagy más telephelyének működésével kapcsolatos cselekményekre, illetve e jogalanyoknak a Lufthansa nevében tett kötelezettségvállalásaira, például az alapügyben

érintett légi fuvarozási szerződés megkötésében való esetleges részvételére vonatkozna. Bár az említett bíróság részletesen kifejti azt a kérdést, hogy az e rendelet 7. cikkének 1. pontja értelmében vett, vitatott kötelezettség alapjául szolgáló szerződésnek az engedményezési szerződés vagy a fuvarozási szerződés minősül-e, nem jelöli meg azokat az okokat, amelyek miatt az említett rendelet 7. cikke 5. pontjának értelmezésére vonatkozó kérdést is felveti.

29 A kérdést előterjesztő bíróság csupán azt állítja, hogy hivatalból köteles vizsgálni, hogy rendelkezik-e joghatósággal az előtte folyamatban lévő kereset elbírálására. Bár nem zárható ki, hogy az ilyen vizsgálat az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 5. pontjában előírt joghatósági ok vizsgálatához vezethet, a Bíróságnak elegendő információval kell rendelkeznie, hogy meggyőződhessen róla, hogy az uniós jog kért értelmezése kapcsolatban áll az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával.

30 A jelen ügyben azonban nem áll rendelkezésre ilyen információ. Következésképpen, amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés az 1215/2012 rendelet 7. cikke 5. pontjának értelmezésére vonatkozik, úgy elfogadhatatlan.

Az ügy érdeméről

31 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy valamely tagállam bírósága e rendelkezésnek megfelelően joghatósággal rendelkezik az olyan kártérítési keresettel kapcsolatos jogvita elbírálására, amelyet egy másik tagállam területén székhellyel rendelkező légi fuvarozó ellen egy olyan társaság indított, amelyre az utas a légi fuvarozóval kötött fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelését engedményezte.

32 Elöljáróban egyrészt is emlékeztetni kell arra, hogy az 1215/2012 rendelet célja a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályoknak nagymértékben kiszámítható joghatósági szabályokkal történő egységesítése. E rendelet célja tehát a jogbiztonság megteremtése, amely az Európai Unióban letelepedett személyek jogi védelmének megerősítésében nyilvánul meg, egyszerre lehetővé téve mind a felperesnek, hogy könnyen azonosíthassa, mely bíróság előtt indíthat keresetet, mind pedig az alperesnek, hogy észszerűen kiszámíthassa, mely bíróság előtt indítható ellene kereset (2024. április 11-i Credit Agricole Bank Polska ítélet, C-183/23, EU:C:2024:297, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Másrészt a közös hatáskörök biztosításának a 1215/2012 rendelet II. címében szabályozott rendje azon az annak 4. cikke (1) bekezdésében megfogalmazott főszabályon alapul, amelynek értelmében valamely tagállam területén lakóhellyel rendelkező személy – állampolgárságára való tekintet nélkül – perelhető ezen állam bíróságai előtt. E rendelet II. fejezetének 2. szakasza csak az alperes lakóhelye szerinti bíróságok joghatóságának ezen általános szabályától eltérve ír elő bizonyos különös joghatósági szabályokat, amelyek között szerepel az említett rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdésében foglalt szabály (2023. szeptember 14-i EXTÉRIA ítélet, C-393/22, EU:C:2023:675, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Az utóbbi rendelkezésben foglalt különös joghatósági szabály értelmében a szolgáltatások nyújtására irányuló szerződésen alapuló kereset elbírálására irányadó joghatóság a tagállam területén azon hely szerinti bíróságot illeti, ahol a szerződés szerint a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani.

35 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontjában előírt különös joghatósági szabály a közelséggel kapcsolatos törekvéseknek kíván megfelelni, és azt az érintett szerződés, valamint az arról határozó bíróság közötti szoros kapcsolódás megléte indokolja (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 14-i EXTÉRIA ítélet, C-393/22, EU:C:2023:675, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 E megfontolások fényében kell meghatározni, hogy az a körülmény, hogy a fogyasztó és a vállalkozó között létrejött légi fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelést a fogyasztó egy légi utasok követeléseinek behajtására szakosodott társaságra ruházta át, kizárhatja-e az 1215/2912 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontja második franciabekezdésének alkalmazását az engedményes társaság által a légi fuvarozóval szemben indított kártérítési kereset elbírálására joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása tekintetében.

37 E tekintetben, amint az a jelen ítélet 35. pontjából kitűnik, a 7. cikk 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdésében előírt különös joghatósági szabály nem a szerződéses jogviszonyban gyengébb fél védelmére irányul, mivel ezt a szabályt nem a szerződő felek jogállására, hanem az eljáró bíróság és az érintett szerződés közötti szoros kapcsolat tekintettel állapították meg. E körülmények között az, hogy a fogyasztó kártérítési követelését vállalkozóra ruházta át, nem befolyásolja az említett szabály alkalmazását.

38 Amint azt a Bíróság egy jogellenes károkozásból vagy jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményből eredő igényel kapcsolatos jogvitában megállapította, a követelések átruházása önmagában nem befolyásolhatja a joghatósággal rendelkező bíróság meghatározását (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i ÖFAB ítélet, C-147/12, EU:C:2013:490, 58. pont; 2015. május 21-i CDC Hydrogen Peroxide ítélet, C-352/13, EU:C:2015:335, 35. pont).

39 Hasonlóképpen, a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés teljesítéséből eredő követelés behajtására vonatkozó jogvita továbbra is szorosan kapcsolódik a vitatott kötelezettség teljesítésének helyéhez, vagyis ahhoz a helyhez, ahol e szerződés alapján a szolgáltatást nyújtották, vagy kellett volna nyújtani az említett 7. cikk 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdése értelmében, még akkor is, ha a követelést harmadik személyre engedményezték.

40 Ez az értelmezés lehetővé teszi – különösen az alperes számára – a joghatósággal kapcsolatos jogbiztonság és kiszámíthatóság biztosítását, amely az 1215/2012 rendelet (15) és (16) preambulumbekezdéséből következően a rendelet által elérni kívánt célnak minősül, mivel az ilyen kereset elbírálására mindig azon hely szerinti bíróság rendelkezik joghatósággal, ahol a szerződés értelmében a szolgáltatásokat nyújtották, vagy kellett volna nyújtani, függetlenül attól, hogy a szerződésből eredő követelést másra engedményezték-e.

41 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy az AirHelp a fogyasztó és a Lufthansa között létrejött légi fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelést szerzett, amely az e légitársaság által üzemeltetett, müncheni (Németország) átszállással Krakkóból Nizzába (Franciaország) tartó légi járat késéséből eredt, ennek ellenőrzése pedig a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

42 Mivel a járat indulási helye az e szerződés tárgyát képező szolgáltatások egyik elsődleges teljesítési helyének felel meg, és ennélfogva az 1215/2012 rendelet 7. cikkének 1. pontjában kimondott különös joghatósági szabályok által előírt szoros kapcsolatot biztosít az említett szerződés és azon

bíróság között, amelynek illetékességi területén az említett hely található, a lengyel bíróságok joghatósággal rendelkeznek az alapügyben benyújtott kereset elbírálására (lásd ebben az értelemben: 2022. február 3-i LOT Polish Airlines ítélet, C-20/21, EU:C:2022:71, 20. pont).

43 Sem az alapügyben szóban forgó engedményezési szerződés sajátosságai, sem a jogvita felei közötti szerződéses kapcsolat hiánya nem kérdőjelezi meg ezt a joghatóságot.

44 Egyrészt az a körülmény, hogy – amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik – az érintett engedményezési szerződés értelmében az engedményező fogyasztó a lengyel jog szerint nem ruházza át eljárási jogait az engedményes vállalkozóra, nem releváns az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdésében előírt joghatósági szabály alkalmazása szempontjából. Ez a szabály ugyanis a vitatott kötelezettségen, vagyis a jogvita tárgyán alapul, amelyet az érintett szerződés tárgya határoz meg, az engedményezési szerződés pedig csupán az engedményes számára biztosít kereshetőségi jogot.

45 Másrészt, ami azt a körülményt illeti, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság és írásbeli észrevételeiben a Lufthansa is hivatkozott, hogy az alapeljárásban részt vevő feleket nem köti közvetlenül szerződés, meg kell jegyezni, hogy mivel az engedményezési szerződés az engedményesre ruházza azokat a jogokat, amelyekkel az engedményező a fuvarozóval szemben rendelkezik, és így azt is, hogy eljárást indítson a légi fuvarozási szerződésből eredő követelés behajtása iránt, ez a körülmény sem zárja ki az e rendelkezésben előírt joghatósági szabály alkalmazását.

46 Ezen megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam bírósága e rendelkezésnek megfelelően joghatósággal rendelkezik az olyan kártérítési keresettel kapcsolatos jogvita elbírálására, amelyet egy másik tagállam területén székhellyel rendelkező légi fuvarozó ellen egy olyan társaság indított, amelyre az utas a légi fuvarozóval kötött fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelését engedményezte, feltéve hogy e bíróság azon hely szerinti bíróság, ahol e szerződés értelmében a szolgáltatásokat nyújtották, vagy kellett volna nyújtani.

A költségekről

47 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

valamely tagállam bírósága e rendelkezésnek megfelelően joghatósággal rendelkezik az olyan kártérítési keresettel kapcsolatos jogvita elbírálására, amelyet egy másik tagállam

területén székhellyel rendelkező légi fuvarozó ellen egy olyan társaság indított, amelyre az utas a légi fuvarozóval kötött fuvarozási szerződés teljesítéséből eredő követelését engedményezte, feltéve hogy e bíróság azon hely szerinti bíróság, ahol e szerződés értelmében a szolgáltatásokat nyújtották, vagy kellett volna nyújtani.

Aláírások